

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 688/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Ľubomírom Kaščákom, advokátom, Horná 35, Banská Bystrica, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10Co/13/2025, 10Co/97/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje prikázať krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznať mu finančné zadosťučinenie 9 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 16C/103/2006-1070 z 27. novembra 2014 v spojení výrokom I rozsudku krajského súdu č. k. 14Co/539/2015-1254 (14Co/536/2015, 14Co/537/2015, 14Co/538/2015) zo 14. mája 2019 boli žalovaní zaviazaní zaplatiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 25 795,99 eur za ním poskytnuté právne služby so 7 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 6. marca 2006 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zanikne v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Zároveň si okresný súd vymienil, že o trovách bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Výrokmi II až IV rozsudku krajského súdu boli potvrdené uznesenia okresného súdu z 24. októbra 2013 (uloženie poriadkovej pokuty 1 000 eur žalovanému 2), zo 17. apríla 2015 (nepriзнание oslobodenia od súdnych poplatkov žalovanému 2) a z 28. apríla 2015 (uloženie povinnosti žalovaným zaplatiť v určenej lehote spoločne a nerozdielne súdny poplatok za odvolanie 1 547,50 eur).

3. Proti výrokom I, III a IV rozsudku krajského súdu podali žalovaní dovolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 7Cdo/189/2021 z 22. augusta 2023, a to tak, že rozsudok odvolacieho súdu vo výroku I zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

4. Krajský súd nariadil pojednávanie na 20. november 2025, ktoré sa uskutočnilo a zároveň odročilo na 18. december 2025 pre účely vykonania ďalšieho dokazovania. Vo veci teda dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

5. Vo vzťahu k posudzovanému konaniu už ústavný súd opakovane konštatoval porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote, pričom naposledy tak urobil nálezom č. k. III. ÚS 510/2023-34 zo 7. decembra 2023 vo vzťahu k postupu najvyššieho súdu v dovolacom konaní.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ uviedol, že krajský súd v namietanej veci nekoná bez zbytočných významných prietáhov ani po troch predchádzajúcich nálezoch ústavného súdu a ani po jej zaradení do režimu vecí sledovaných predsedom súdu. Napadnuté konanie nie je právne ani fakticky zložité, nevykazuje žiadnu osobitnú náročnosť. V správaní sťažovateľa ako žalobcu nenastali žiadne skutočnosti, ktoré by ovplyvnili dĺžku napadnutého konania.

7. V čase podania ústavnej sťažnosti porušovanie práv sťažovateľa stále trvá, čím všeobecné súdy po extrémne dlhý čas (od roku 2006) udržiavajú sťažovateľa v stave právnej neistoty, čo ťažko znáša v dôsledku negatívneho vplyvu na jeho zdravie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania sporovej strany a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Ústavný súd [obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“)] prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESLP z 30. 3. 2023 vo veci Roth Nevedálová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 50525/21, bod 11, obdobne IV. ÚS 465/2022).

10. Predmetom posúdenia ústavnej sťažnosti je s ohľadom na jasne a určito formulovaný petit ústavnej sťažnosti, ako aj predchádzajúce tri nálezy ústavného súdu iba postup krajského súdu

v období po vrátení veci dovolacím súdom uznesením z 22. augusta 2023. Od toho času uplynulo ani nie 2,5 roka, čo je stále v limitoch ústavných požiadaviek kladených na rozhodovanie na jednom stupni. V tomto smere treba poukázať na rozhodovaciu prax a judikatúru ESLP v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Ústavný súd tiež poukazuje na to, že vo veci sa uskutočnilo pojednávanie 4 dni predtým, ako bola podaná ústavná sťažnosť, a ďalšie pojednávanie bolo nariadené vo veľmi krátkom časovom úseku, teda je zrejmé, že súd vo veci aktívne koná, napriek tomu, že dosiaľ vo veci nerozhodol.

12. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že napadnutý postup krajského súdu nevykazuje také ústavne relevantné nedostatky, ktoré by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohli reálne viesť k vysloveniu porušenia označených práv sťažovateľa, a preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

14. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by krajský súd v ďalšom priebehu napadnutého konania pokračoval v spôsobovaní prieťahov (resp. ak by celková dĺžka napadnutého súdneho konania dosiahla neprípustnú úroveň vo vzťahu k predmetu konania), toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok adresoval ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu